

Antonina Leśniewska

Antonina Leśniewska

Na pewno kojarzycie farmaceutki pracujące w aptekach. A czy wiecie, że sto lat temu w aptekach pracowali niemal wyłącznie mężczyźni, a ludzie bali się leków robionych przez kobiety? Wydaje się nieprawdopodobne, ale tak było! Nie zniechęciło to jednak Antoniny Leśniewskiej, jednej z pierwszych kobiet-farmaceutek na świecie. Już od dzieciństwa marzyła o tym, żeby przygotowywać lekarstwa na podstawie recept wystawianych przez jej ojca, lekarza. Czekala ją jednak długa droga. Musiała ciężko pracować, uczyć się i wiele miesięcy starać o przyjęcie na studia farmaceutyczne. Była jedną z zaledwie dwóch kobiet przyjętych na uczelnię! Po ukończeniu studiów założyła własną aptekę, w której pracowały tylko kobiety. Później przeniosła się do Warszawy, gdzie otworzyła aptekę przy ulicy Marszałkowskiej. Imię Antoniny Leśniewskiej nosi obecnie Muzeum Farmacji w Warszawie. Warto tam zajrzeć i dowiedzieć się, jak wyglądała praca w aptece w czasach Antoniny!

Materiał powstał w ramach projektu
Znane warszawianki – historie dla dzieci realizowanego
przez Stowarzyszenie Pracownia Etnograficzna.

Projekt finansuje m.st. Warszawa

Projekt kolorowanek: Paulina Derecka
Teksty: Justyna Szymańska
Redakcja i korekta: Ewa Pietraszek
Konsultacja materiałów: Justyna Orlikowska
Koordynacja: Joanna Kościńska

Więcej informacji i kolorowanek znajdziesz na stronie
www.etnograficzna.pl/projekty/warszawianki/

Stefania Wojtulanis-Karpińska

Stefania Wojtulanis-Karpińska

Kiedy Stefania Wojtulanis zaczynała swoją karierę w lotnictwie, prawie nie było kobiet-pilotek. Jak jednak sama mówiła: „zawsze lubiłam robić coś, czego nikt inny by nie robił”, została więc pilotką samolotów, balonów i szybowców. Skakała też ze spadochronem i była instruktorką tego sportu. Gdy była małą dziewczynką, każdą wolną chwilę spędzała na Polu Mokotowskim, na którym wówczas znajdowało się warszawskie lotnisko. Jako dorosła kobieta odnosiła sukcesy w zawodach, brała udział w zlotach i pokazach lotniczych. Była studentką mechaniki na Politechnice Warszawskiej i marzyła o tym, żeby skonstruować własny samolot. Niestety jej plany pokrzyżowała wojna. Została wówczas powołana do brytyjskiej służby lotniczej i wyjechała do Anglii, gdzie wykonywała niezwykle trudne zadania, takie jak pilotowanie nowych samolotów z fabryk na lotniska czy transport uszkodzonych maszyn do warsztatów. W wojsku zdobyła stopień kapitana pilota i poznała swojego przyszłego męża, Stanisława Karpińskiego. Po wojnie przeniosła się do Stanów Zjednoczonych.

Materiał powstał w ramach projektu
Znane warszawianki – historie dla dzieci realizowanego
przez Stowarzyszenie Pracownia Etnograficzna.

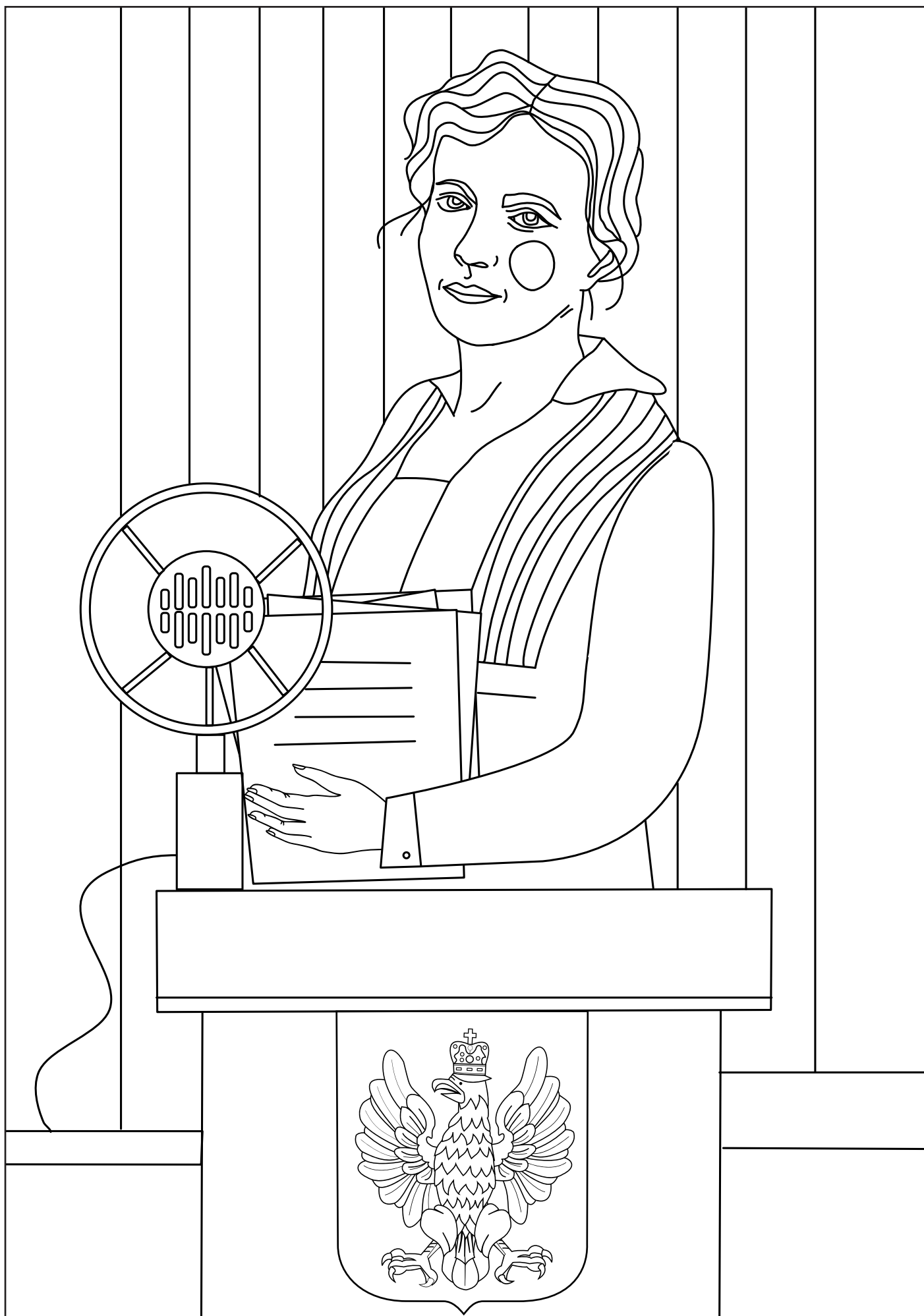
Projekt finansuje m.st. Warszawa

Projekt kolorowanek: Paulina Derecka
Teksty: Justyna Szymańska
Redakcja i korekta: Ewa Pietraszek
Konsultacja materiałów: Justyna Orlikowska
Koordynacja: Joanna Kościańska

Więcej informacji i kolorowanek znajdziesz na stronie
www.etnograficzna.pl/projekty/warszawianki/

Irena Kosmowska

Irena Kosmowska

Czy wiecie, że w pierwszym polskim Sejmie po odzyskaniu niepodległości było tylko osiem kobiet? Jedną z nich była Irena Kosmowska, nauczycielka i założycielka szkół wiejskich dla dziewcząt, a także redaktorka gazety. Zanim została posłanką, była nawet wiceministrą, chociaż tylko przez 13 dni. Jednak nie od początku interesowała się polityką. Młodą Irenę martwiło to, że w jej czasach ludzie na wsi nie mieli takiego dostępu do szkół jak w mieście, a bez wykształcenia trudno im było realizować swoje plany i marzenia. Dotyczyło to głównie dziewcząt, które czasem w ogóle nie chodziły do szkoły, tylko od najmłodszych lat musiały pracować w gospodarstwie. Irena chciała to zmienić, wykorzystwała więc pieniądze, które odziedziczyła, i założyła szkołę dla dziewcząt we wsi Krasienin. Dzięki tej szkole wiele dziewcząt mogło się uczyć, a potem pracować w wymarzonych zawodach lub dalej studiować. Irena była bardzo niezależna i nigdy nie bała się otwarcie mówić tego, co myśli. W czasie wojny została aresztowana i zmarła niedługo przed jej końcem w niemieckim więzieniu.

Materiał powstał w ramach projektu
Znane warszawianki – historie dla dzieci realizowanego
przez Stowarzyszenie Pracownia Etnograficzna.

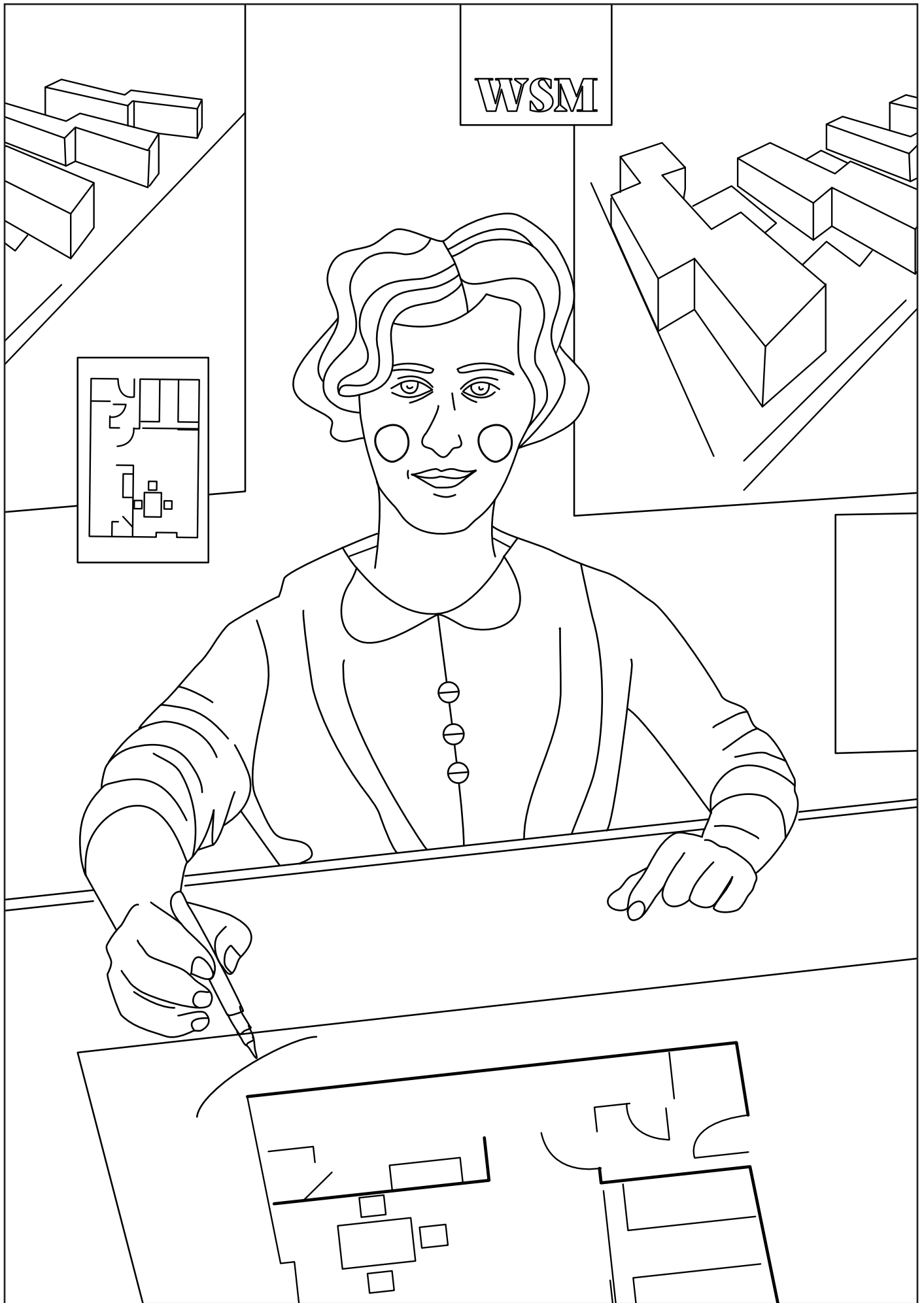
Projekt finansuje m.st. Warszawa

Projekt kolorowanek: Paulina Derecka
Teksty: Justyna Szymańska
Redakcja i korekta: Ewa Pietraszek
Konsultacja materiałów: Justyna Orlikowska
Koordynacja: Joanna Kościańska

Więcej informacji i kolorowanek znajdziesz na stronie
www.etnograficzna.pl/projekty/warszawianki/

Helena Syrkus

Helena Syrkus

Helena Syrkus była znaną architektką, czyli osobą projektującą budynki. Razem ze swoim mężem Szymonem projektowała między innymi osiedla mieszkaniowe, niektóre z nich w Warszawie. Dwa najbardziej znane to osiedle na Rakowcu w dzielnicy Ochota oraz osiedle na Kole na Woli. O osiedlu na Rakowcu mówi się czasem, że jego budynki falują, ponieważ bloki nie są ustawione w linii prostej, tylko zachodzą na siebie, więc tworzą fale lub zygzaki. Z kolei na budowę osiedla na Kole Helena zaprosiła samego Pabla Picassa, słynnego malarza. W jednym z mieszkań Picasso narysował nawet na ścianie syrenkę! Niestety nie przetrwała ona do naszych czasów. Wszystkie budynki, które projektowała Helena, były proste i bez ozdób, ponieważ wierzyła, że ważniejsza od pięknych dekoracji jest wygoda i to, żeby domy dobrze służyły ludziom. Helena była też profesorką architektury na Politechnice Warszawskiej. W czasach, w których żyła, niewiele było kobiet-architektek, dlatego uważana jest za jedną z pionerek, które przecierały szlaki dla kobiet w tym zawodzie.

Materiał powstał w ramach projektu
Znane warszawianki – historie dla dzieci realizowanego
przez Stowarzyszenie Pracownia Etnograficzna.

Projekt finansuje m.st. Warszawa

Projekt kolorowanek: Paulina Derecka
Teksty: Justyna Szymańska
Redakcja i korekta: Ewa Pietraszek
Konsultacja materiałów: Justyna Orlikowska
Koordynacja: Joanna Kościńska

Więcej informacji i kolorowanek znajdziesz na stronie
www.etnograficzna.pl/projekty/warszawianki/

Maria Grzegorzewska

Maria Grzegorzewska

Maria Grzegorzewska w młodości chodziła na pensję, czyli do szkoły dla bogatych panien. Na pensji uczono przede wszystkim tego, jak być dobrą żoną i gospodynią. Marii jednak to nie wystarczało. Wkrótce po ukończeniu pensji poszła na kurs i studia na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Dużo podróżowała i uczyła się w wielu miejscach w Europie, między innymi w Brukseli, Paryżu i Londynie. Tam zainteresowała się pracą z dziećmi z niepełnosprawnościami. Po powrocie do Warszawy założyła szkołę wyższą, w której uczyli się przyszli nauczyciele szkół specjalnych, czyli takich, do których uczęszczały dzieci z potrzebami większego wsparcia w rozwoju, uszkodzeniami słuchu czy wzroku. Studenci podziwiali Marię i lubili ją tak bardzo, że mawiali, że idą na wykład do „mamy”. Założona przez nią uczelnia istnieje do dziś. Teraz ma siedzibę na warszawskiej Ochocie. Maria miała wiele zainteresowań, ale najważniejsze było działanie na rzecz dobra dzieci.

Materiał powstał w ramach projektu
Znane warszawianki – historie dla dzieci realizowanego
przez Stowarzyszenie Pracownia Etnograficzna.

Projekt finansuje m.st. Warszawa

Projekt kolorowanek: Paulina Derecka
Teksty: Justyna Szymańska
Redakcja i korekta: Ewa Pietraszek
Konsultacja materiałów: Justyna Orlikowska
Koordynacja: Joanna Kościńska

Więcej informacji i kolorowanek znajdziesz na stronie
www.etnograficzna.pl/projekty/warszawianki/

